

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 224

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm. efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 13. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1931

Barometret.

—o—

3. Pascal. — Lufthavet.

Paa Toricellis Tid levede i Frankrig en Fysiker ved Navn Blaise Pascal. Pascal havde allerede som Dreng vist usædvanlige Evner for Matematik. Hans Fader, der selv var Matematiker, mente, at det ikke vilde være gavnligt for Drengen, at han for tidligt lærte Matematik. Han gemte derfor alle sine Bøger om Matematik. Da Drengen imidlertid af andre hørte om denne Videnskab, bad han saa bønligt sin Fader om dog i det mindste at fortælle ham, hvad Matematik var for noget, og Faderen svarede: „Det er den Kunst at tegne rigtige Figurer og finde deres indbyrdes Forhold. Men det skal Du ikke befatte dig med.“ Da Faderen nogen Tid efter kom ind paa den 12-aarige Drengs Værelse, saa han imidlertid til sin store Forbavselse, at Drengen — uden nogen Vejledning og uden Bøger — selv havde lært sig en hel Del Matematik. Faderen forstod nu, at Drengen havde ganske særlige Evner, og han lod ham derfor faa Undervisning i Matematik og Fysik. Pascal gjorde saa stor Fremgang i disse Fag, at han allerede som ganske ung forbavsede selv de allerdygtigste Videnskabsmænd med alt det, han kunde.

Da Pachal hørte om Toricellis Forsøg, slog den Tanke ham, at man ligefrem maatte kunne prøve, om det virkelig var Luftens Tryk, der bar Kviksølvstøjen oppe. Han sagde som saa, at Luften maa trykke mindre ved at Bjergs Top end ved dets Fod, da den Luft, der er mellem Foden og Toppen jo ogsaa maa udøve et Tryk. Han fik saa en af sine Venner til at prøve, om man nu virkelig kunde se nogen Forskel paa Barometret, Denne anbragte et Barometer ved Foden af et Bjerg og satte en anden til at holde Vagt ved det, medens han selv besteg Bjerget, der var omtrent 1000 Meter højt. Oppe paa Bjerget maalte han med et nyt Barometer Luftens Tryk. Bagefter viste det sig, at der var 9 Centimeters Forskel paa Barometstanden i de to Barometre. For mindre Højder gælder det, at Barometret falder omtrent 1 mm, for hver Gang man stiger 10 m til Vejrs. For større Højder bliver Beregningen mere indviklet, da Luften jo stadig vejer mindre, jo højere man kommer til Vejrs.

Efter Toricellis og Pascals Forsøg forstaar vi, at vi i Virkeligheden befinder os paa Bunden af et mægtigt Hav af Luft, der bliver tyndere og tyndere, jo højere vi kommer til Vejrs, Hvis vi vilde erstatte dette Lufthav med et Hav af Kviksølv skulde det været 76 cm. dybt for at veje det samme

— hvis vi valgte Vand, skulde vi gøre det ca. 10 m. dybt. Vi kan da indse, at der paa hver eneste Kvadratcentimeter af Jordens Overflade maa hvile et Tryk, der er lige saa stor som Vægten af en 10 m høj Vandsøjle med Grundfladen 1 Kvadratcentimeter. En saadan Vandsøjle vejer imidlertid netop 1 kg., og vi forstaar altsaa, at Luften trykker med en Vægt af 1 kg. paa hver Kvadratcentimeter af Jordens Overflade. Dette betyder, at f. Eks. paa et Menneskes Overflade virker Luften med et Tryk af ca. 12000 kg. — Naar vi ikke mærker noget til dette mægtige Tryk, er Grunden den, at der overalt inde i Mennesket findes Luft, der udøver et Modtryk, der er akkurat lige saa stort.

2. Aneroidbarometret.

Det mest anvendte Barometer i vore Dage er dog ikke Kviksølvbarometret, men derimod Aneroidbarometret. Aneroidbarometret betyder Barometret uden Vædske. Det bestaar af en lufttom Metal-

daase af tyndt, bølgeformet Metal. Paa Grund af Luftens Tryk vilde Bund og Laag snart klappe sammen, hvis de ikke blev holdt fra hinanden ved Hjælp af en stærk Fjeder. Til Fjederen er fastgjort en Viser, der peger hen paa en Skala. Naar Luftens Tryk forandrer sig, vil Bunden og Laaget enten nærme sig til hinanden eller fjerne sig fra hinanden, og Viseren vil da bevæge sig. For at gøre Udslaget tydeligere anbringer man gerne Viseren, saa at den kan dreje sig om en Akse. Man kan saa forbinde Fjederen og Viseren med en fin Kæde, men ofte er denne Forbindelse ret indviklet.

Et Aneroidbarometer kan vise meget nøjagtigt, naar det først er inddelt efter et Kviksølvbarometer. Det har den Fordel, at det viser ens, hvordan man saa vender og drejer det. Det er lettere at transportere, og i det hele taget lettere at have med at gøre end et Kviksølvbarometer.

J. P.

Proprietærgaarden „Hammersholm“.

Fot. Kjoller.

Illustration til „Hammershus Birks Historie“, der i Særdag leveres Nordbornholms Abonnenter gratis, naar de har tegnet sig for 2. Halvaar 1931. (Læs Teksten, 4. Side)

Naar man tager Livets Tilskikkelser paa Forskud.

—o—

At tage paa Forskud er noget, alle Mennesker kender til. Køber man Møbler, Klæder, Klaver eller Radio, Bil eller Trillebør paa Afbetaling, saa tager man jo paa Forskud — og det er ikke altid behageligt i den Tid, der gaar, til det hele er betalt og i Orden igen. Saadanne Forskud kan ofte være nødvendige, selv om man ved, at man betaler Tingene dyrere end, hvis man købte kontant.

Men er det til at begribe, at saa mange Mennesker tager Forskud, ogsaa paa Ærgrelser, Sorger og Bekymringer? Bagateller, som at en eller anden har sagt det eller det om een, kan bringe os ud af

Ligevægt; man taler med Venner og Bekendte derom, bliver trøstet eller let ud. Saa efterhaanden viser det sig maaske, at det hele er en Misforstaelse og at man slet ikke havde haft nogen Ærgrelse behov, hvis man straks var gaaet til rette vedkommende og havde spurgt ud om Sagen. Man ærgrer sig over noget, man syntes at læse i andres Ansigt eller at høre i deres Tonefald — hvor der maaske aldrig har været tænkt paa noget i den Retning. — Altsammen overflødige Forskud af Ærgrelser.

Og saa alle de Sorger og Bekymringer, man tager paa Forskud — „Ja, endnu gaar det nok, men tænk blot, hvis —?“ Furen tegner sig i Pande og om Mund, og Øjnenes Udtryk bliver grub-

lende trist. Hvertil dog al denne Ængstelse? Sorger og Bekymringer skal nok komme af sig selv, dem skal vi ikke fremmane i vore Tanker!

Der er en Maade, hvorpaa man kan skaffe sig Glæde paa Forskud, og der skal man tage saa meget som muligt! Af alt det gode og skønne, man ser og yder og nyder, er Forventningens Glæde maaske den allerbedste. Men ogsaa her er Menneskene mærkværdige. Der synes de ikke at bryde sig om Forskud, der sler de: „Jeg tør slet ikke glæde mig paa Forhaand“. — „Jeg tør ikke tro paa, at det vil gaa godt!“

Denne gamle Frygt for, at man gennem Glæden forud skulde kunne ødelægge en kommende Lykke, har ingen Berettigelse. — Selv om der ikke skulde blive noget af det, man har glædet sig til — ja, saa har man dog i alt Fald haft Glæden forud, været oplyst og glad ved Tanken, og det er dog ogsaa noget værd!

Derfor: tag ikke Ærgrelser, Sorger og Bekymringer paa Forskud, men hvor som helst der er den mindste Anledning til at tage Glæden, det lyse Syn, paa Forskud, — der skal man gøre det i fuldt Maal og tro og haabe det bedste.

Har vore Døtre for stor Frihed.

—o—

— Mon der findes noget andet Land i Verden, der indretter sig saa liberalt med sine unge Piger som Danmark? Er der nogen som helst Mening i at lade Børn paa 15—17 Aar eksperimentere med Livet og gøre Erfaringer paa egen Haand, skr. Marie Kjoller i „Rytterknægten“.

I England deltager en ung Pige ikke i stor Selskabelighed, førend hun er 21, og i Frankrig har det gennem Generationer været Skik at gardere den unge Pige i en Klosterskole, indtil hun under sikker Ledsagelse gjorde sin Begyndelse i den store Verden. Dette er naturligvis helt til den anden Yderlighed. Men det er fuldkommen urimeligt med den Frihed, de purunge Piger har i Danmark. Læser man Spørgerubriken igennem i Dameblade, standser man Gang paa Gang ved de mærkeligste Spørgsmaal — om de kan gaa alene paa Kafe med en Herre, naar de er 15 Aar — om de maa kysse den Herre, der følger dem hjem — om de maa gaa med op paa hans Værelse osv. — Meget af det er vel nok kun Pjank og kan være harmløst, men det gør i gunstigste Fald de unge Piger underlig forjaskede.

Og ingen staar sig ved det.

Mænd ser og hører i Verden saa meget, som er alt andet end smukt. De trænger til at se op til Kvinderne, og de gode Mænd

vil intet hellere. Og de vil ogsaa kun til Hustru, til deres Børns Moder, have en god og ren og fin Kvinde, og de Ord, der siges om en ung Pige: „Ja, han holder nok af at more sig med hende, men han gifter sig nu ikke med hende“, har saa evig Ret. For en forjasket ung Pige bryder ingen Mand sig om at have til Ægtefælle.

Peter Thorsen:

Vor Hjemstavn.

Den bornholmske Literatur er forøget med en ny Bog, der er trykt i Aakirkeby og udgivet af Bogh. Henry Andersen. Rogen dominerer ikke ved sin Størrelse, og den indeholder kun „spredte Skildringer fra Bornholms Sydland“. Alligevel er det med Interesse at man gennemlæser den lille Bog, der er skrevet af en Bornholmer af Kærlighed til sin Hjemstavn.

— Forfatteren, en Husmand fra Smaalynge i Pedersker, har fra sin tidligste Ungdom interesseret sig levende for sit Hjemlands Natur, Geologi, Akæologi, Oldtidsminder og Dialekt. I sin Fritid gennemstrefede han Øen, for ved Selvsyn at sætte sig ind i Naturens Mysterier, eller han lærte Sprog, for ved Selvstudium at tilegne sig forøget Viden gennem svenske, tyske og engelske Skrifter. Hans glimrende Lokalkendskab gjorde ham efterhaanden til en kendt Mand og mange Forskere har søgt ham og faaet værdifulde Oplysninger. Hans Bogsamling indeholder mangt et videnskabeligt Værk og Hilsener, sendt af Erkendtlighed. Thorsen er nu en ældre Mand, og det er hans første literære Værk, der nu foreligger. Hans Skildringer af Sydlandet bør læses af alle Bornholmere, der interesserer sig for deres Fødeø.

Spillekortenes Oprindelse.

I en Krønike fra 1131 berettes, at Korsfarerne bragte langagtige Smaatavler med sig til Europa, og at disse Tavler benyttedes til Lykkespil. Kineserne skal være Kortspillet's Opfindere; men allerede for ca. 500 Aar siden fremstilledes de nu kendte Kortblade i Italien og blev Modeller for næsten alle de nu anvendte Typer af Spillekort.

Raad til vordende Talere.

Redaktør Larsen-Ledet har nylig i et Foredrag i N.I.O.G.T.s Lederkursus i Silkeborg givet vordende Talere en Vejledning, hvis Hovedtræk er følgende: Gnisten i en Tale dannes af 3 Substanter: Forstand, Følelse, Fantasi. Talere skal — foruden at perfektionere sig i Talens Teknik — være med i det, han siger, være Manden bag Ordene, sætte sig grundigt ind i Emnet, tale tydeligt og distinkt og — naturligvis korrekt Dansk;

